

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4162/2020
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Милетић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Градски правобранилац Града Крагујевца, ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1274/17 од 16.07.2018. године, на седници одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1274/17 од 16.07.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 1274/17 од 16.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 10089/16 од 20.03.2017. године, усвојен је тужбени захтев тужиле и обавезан тужени да тужиљи као сукориснику са уделом од 399/4072 на непокретности означеној као кп бр .., у површини од 0.40,72 ха уписаној у лн број .. КО ..., с тим што удео тужиле у овој парцели, која на терену представља улицу ... има површину од 1.01,10 ха те је овај удео ушао у састав означене парцеле непокретности означене по старом премеру кп бр .. КО ... и утопио се у новоформирану кп бр .. у КО ..., ближе описан и означен и дефинисан у изреци пресуде, исплати накнаду за ово бесправно одузето земљиште у укупном износу од 220.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.02.2017. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи плати трошкове поступка у износу од 104.985,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 1274/17 од 16.07.2018. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о исплати накнаде за одузето земљиште, којом је утврђено да је тужбени захтев основан. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на другачије одлуке судова, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је исплата накнаде, тужба је поднета 25.05.2016. године. Вредност предмета спора је 220.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, те је и ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић